

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 101/03-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. mája 2003 predbežne prerokoval sťažnosť M. G., bytom B., vo veci porušenia jej základného práva upraveného v čl. 20 ods. 1 a 3 a čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Magistrátu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, Primaciálne nám. 1, Bratislava, a mestskou časťou Bratislava-Ružinov, Mierová ul. 21, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. G. **o d m i e t a** pre nedostatok právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 7. mája 2003 doručené podanie M. G., B. (ďalej len „sťažovateľka“), označené ako podnet, ktorým sa dožaduje, aby ústavný súd po predbežnom prerokovaní tohto podania takto rozhodol: „Neumožnenie prevodu obecných bytov obývaných nájomcami v dome v B. do osobného vlastníctva podľa zákona 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení zákona 151/1995 Z. z. je porušením ústavného práva vlastníť majetok, ktorý podľa zákona nemôže byť vo vlastníctve obce v zmysle čl. 20 ods. 1, zneužívanie majetku na ujmu práv v zmysle čl. 20 ods. 3 a porušením rovnosti ľudí v ich právach v zmysle čl. 12 ods. 1 a 2 Ústavy slovenskej republiky.“

Podľa obsahu sa sťažovateľka domáha ochrany svojho základného práva sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“).

Ústavný súd každú sťažnosť predbežne prerokuje a zisťuje, či nie sú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Znamená to, že právomoc ústavného súdu je subsidiárna, t. j. nastupuje (vzniká) až vtedy, ak nie je daná právomoc všeobecných súdov.

Sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia jej vlastníckeho práva z dôvodu neumožnenia prevodu obecných bytov obývaných nájomcami v dome v B. do osobného vlastníctva, a to práva vlastniť majetok, zneužívania majetku na ujmu práv, čo je podľa nej aj porušením rovnosti ľudí v ich právach v zmysle čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy.

Ústavný súd pri svojej rozhodovacej činnosti už vyslovil (I. ÚS 132/93), že ochranu vlastníckeho práva pred jeho ohrozením alebo porušením zásadne poskytujú všeobecné súdy (I. ÚS 132/93). Z podania sťažovateľky nevyplýva, že by túto možnosť využila. Nespokojnosť sťažovateľky s postupom ňou označených orgánov (Magistrátu hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy, mestskej časti Bratislava-Ružinov) nestačí bez ďalšieho na založenie právomoci ústavného súdu, a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol pre nedostatok právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Bolo už bez právneho významu zaoberať sa náležitosťami sťažnosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2003